

PELASTUSPARTIO AURINKOISET

Miten kaikki sai alkunsa?

Aurinkoisten pelastuspartio – projekti lähti liikkeelle ryhmän 3-vuotiaiden yhteisestä palomiesleikistä. Aihe kiinnosti kaikkia ryhmän 3-vuotiaita ja yhteisten keskustelujen jälkeen syntyi ajatus Aurinkoisten pelastuspartiosta, joka olisi aina valmiina auttamaan avun tarpeessa olevia eläimiä.

Keskustelimme aiheesta lastenkokouksilla ja kartoitimme lasten ajatuksia pelastuspartion toiminnasta:

”Pelastan kissan puusta tikkailla.” – Toivo

”Että minä nostan tikkaat ja olen siinä tikasautossa ajelemassa ja pelastan jonkun sellaisen koiran.” – Alex

”Jos joku ihminen olis puussa, niin tikkaat nousis ja sitten valmis!” – Nooa

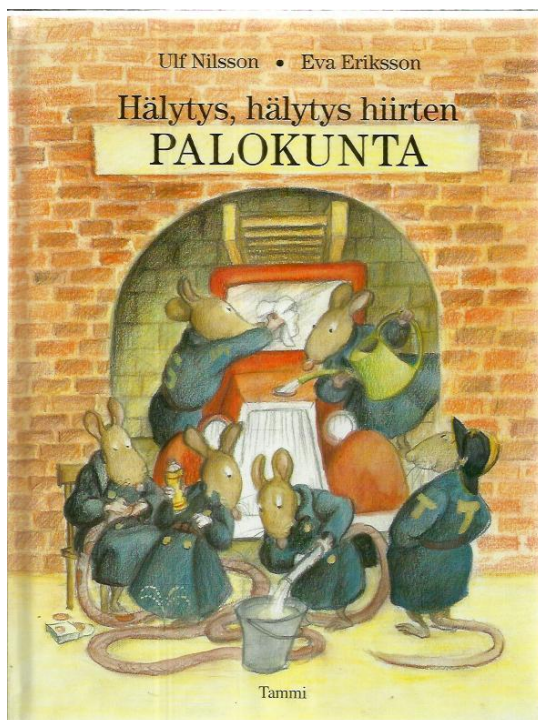
”Mä haluaisin pelastaa kissan puusta. Meidän kissa ei saa kiivetä puuhun.” – Emma

”Vaikka sammutan tulipalon, tuolla hiiren kotona.” – Benjamin

”Että kissa menis puuhun.” – Lotta

”Että mun Manu-kisu menis puuhun. Se on mun unikaveri.” – Aava

Ensitöiksemme haimme kirjastosta aiheeseen liittyvää kirjallisuutta. Kävimme kirjoja läpi ja keskustelimme niiden herättämistä ajatuksista. Näistä kirjoista erityisesti ”Hälytys, hälytys hiirten palokunta” kirja kiinnosti lapsia kovin ja tarjosi myös aineksia projektin eteenpäin viemiseksi. Kirjassa hiiripalopäällikkö Uljas luotsaa pelastuspartiota lämpimällä otteella opettaen miehistölleen, että kaikkia avuntarpeessa olevia on autettava. Oli kyse sitten hyvästä ystävästä tai pahimmasta vihollisesta. Kaikki hiirilaakson asukkaat eivät kuitenkaan tätä samaa ajatusta jaa, mutta onnettomien sattumusten kautta joutuvat myöntämään Uljaan olleen oikeassa. Hiiripalopäällikkö Uljaasta muodostui heti myös tärkeä hahmo projektin etenemisen kannalta.

Erityisen tarkkaan lapset tutkivat kuvia hiiripalokunnan tähytystornista, meidän tarvitsemme ehdottomasti myös sellaisen!

Voisiko meidän tähytystornimme olla ulkona pienessä liukumäessä? Sieltähän pääsee myös nopeasti liukumäkeä pitkin hälytystehtäviin!

Suunnitelmia kirjattiin yhdessä projektin käsitekarttaan, joka elää projektin edetessä.

OPPIMISEN ALUEET JA LAAJA-ALAISEN OSAAMISEN NÄKÖKULMA:

Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu

Kielten rikas maailma

Lastenkokouksilla on käyty paljon yhteistä keskustelua lapsia kiinnostavasta aiheesta ja samalla harjoiteltu mm. puheen tuottamisen ja vastavuoroisen keskustelun taitoja.

lasten kanssa on luettu paljon kirjoja ja niistä on keskusteltu ahkerasti. Erilaisiin teksteihin tutustuminen on omiaan tukemaan kielen käyttötaitojen kehittymistä ja kielellisen muistin ja sanavaraston laajentuessa lasten oma kielellinen ilmaisu monipuolistuu.

Osallistuminen ja vaikuttaminen

Jokaiselle on tarjoutunut mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa yhteiseen leikkiin.

Leikki lähtee lentoon

Pelastuspartioleikki asemoitui siis pihalle pienen liukumäen ympäristöön ja sopivan kehyskertomuksen löydyttyä ja yhteisen idean kirkastuessa leikki sai heti lisää tulta alleen. Ja kun pelastajat saivat vielä hieman uutta rekvisiittaa, se lähti suorastaan lentoon!

Pelastusvälineistöä, kuten sammuttimia ja kypäriä, ei kuitenkaan riittänyt kaikille. Vaadittiin siis paljon neuvottelua, vuorottelua ja kompromissien tekemistä, että leikki pysyi mielekkäänä kaikkien kannalta. Ryhmämme 3-vuotiaat siirtyivät kuin varkein rinnakkaisleikistä yhteisleikin maailmaan. Leikki oli myös luonteeltaan hyvin liikkuvaista ja ruokailuun mennessä osa pelastuspartion jäsenistä oli enemmän kuin valmiita pieneen lepohetkeen.

OPPIMISEN ALUEET JA LAAJA-ALAISEN OSAAMISEN NÄKÖKULMA:

Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu

Yhteinen leikki on tarjonnut paljon mahdollisuuksia sosiaalisten ja vuorovaikutustaitojen harjoitteluun.

Kasvan, liikun ja kehityn

Leikki on innostanut lapsia liikkumaan ja tuottanut heille paljon liikunnan iloa.

Projektin lähtölaukaus

Ensimmäistä pelastustehtävää odotettiin malttamattomana. Jostain syystä kaikki olivat vakuuttuneita siitä, että kyseessä on pulaan joutunut kissa.

Hälytystä varten ryhmään tehtiin erityinen ”hälytysnappula”, joka piti sisällään hälytyspuhelimien. Sitä seurailtiin tarkkaan ja erityisesti tarkistettiin, että puhelin on varmasti tallella.

Sitten eräänä päivänä hälytysnappula soi ja saimme puhelun hiirilaaksosta palopäällikkö Uljaalta. Huhu pelastuspartio Aurinkoisista oli kiirinyt jo sinne asti ja Uljas oli tästä uutisesta oikein hyvillään. Viime aikoina oli kuulemma ollut paljon kissoja kiipelissä ja kissojen pelastaminen on luonnollisesti hiirille aika vaikeaa. Uljas kehotti meitä tarkkaavaisuuteen ja olemaan aina valmiina auttamaan!

Heti seuraavana aamuna alkoi tapahtua! Pienen liukumäen katolla oli kissa, joka ei päässyt sieltä omin voimin alas. Nyt äkkiä auttamaan!

Voi ei, kukaan ei ole niin pitkä
että ylettyisi kissaan! Mikä nyt
avuksi?

Ehkä jotain kättä pidempää...
keppi? lapio? Haetaan äkkiä
lapio!

Ensimmäisen pelastustehtävän myötä myös ryhmän 1-2 – vuotiaat pääsivät hyvin projektiin kiinni.

OPPIMISEN ALUEET JA LAAJA-ALAISEN OSAAMISEN NÄKÖKULMA:

Ajattelu ja oppiminen

Ensimmäinen pelastustehtävä piti sisällään yhteistä ihmettelyä, ongelmanratkaisua ja oivaltamista. Lapset saivat käyttää mielikuvitusta ja luovuutta sekä testata yhdessä ideoita. Yhteiset merkitykselliset kokemukset tuovat aineksia lasten väliseen vuorovaikutukseen ja leikkiin sekä kehittävät heidän ajattelun taitojaan.

Osallistuminen ja vaikuttaminen

Pelastuspartioleikki on edennyt lasten ajatusten pohjalta. Lapset ovat tulleet kuulluiksi ja heidän aloitteisiin on vastattu.

Tutkin ja toimin ympäristössäni

Pelastustehtävän aikana lapsia ohjattiin kiinnittämään huomiota matemaattisiin käsitteisiin kuten siihen, että kissa oli meidän näkökulmasta korkealla ja me matalalla. Pohdimme myös pitkään ylettymis-ongelmaa ja päädyimme vertailemaan lasten pituutta siitä näkökulmasta, kenellä on parhaat mahdollisuudet ylettyä pelastamaan kissa.

Kasvan, liikun, kehityn

Leikin tiimellyksessä lapset pääsivät harjoittelemaan motorisa perustaitoja, esim kiipeilemistä

Projektia eletään arjessa

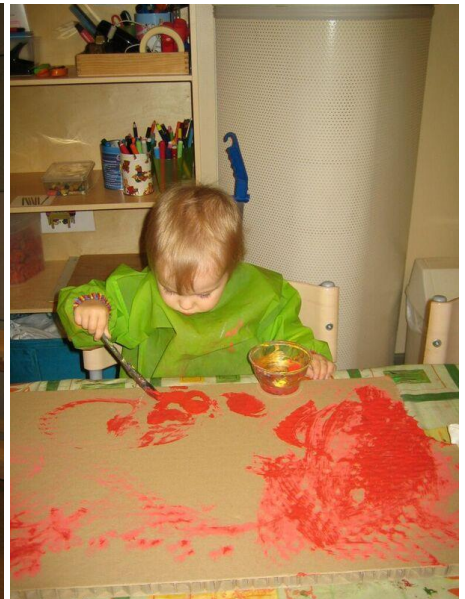
Ensimmäisen pelastustehtävän myötä leikki siirtyi myös sisälle, kun osa pelastuspartion jäsenistä ryhtyi tutkimaan kissan mahdollisia vammoja ja totesi sen tarvitsevan sairaalahoitoa. Alkoi eläinsairaalaleikki.

Eläinsairaaleikkiä leikittiin monta viikkoa ja erityisesti ryhmän pienimmät hoivasivat ahkerasti katolta pelastettua kissaa ja kaikkia muita sairastuneita. Tutkimme jälleen tarkasti aiheeseen liittyviä kirjoja. Isommille oli hyvin tärkeätä pukeutua tilanteen vaatimalla tavalla ja he suhtautuivat tehtävään hyvin vakavasti. Osa kävi syksyn aikana neuvolassa ja monet saivat marraskuun aikana influenssarokotteen, joten aiheesta löytyi paljon omakohtaista kokemusta. Eläinpotilaita lohdutettiin asiantuntevasti: ”Tämä piikki nipistää vähän, mutta se ei satu kauaa ja tekee sinulle hyvää.” Sittenmin sairaalassa on hoidettu eläinten ohella myös ihmispotilaita.

Lasten suunnitelman mukaisesti ryhdyttiin sisälle tekemään kerrossängystä paloautoa.

Tekemistä riitti moneksi päiväksi. Ja paloauton valmistuttua siellä on leikitty ahkerasti.

Nyt on kiire! Äkkiä kaikki tarvittava mukaan, pillit päälle ja matkaan!

Tuli on irti!

Aihetta työstettiin monin eri tavoin.

Metsäretkillä (heti eväiden syönnin jälkeen) etsittiin innolla mahdollisia avuntarpeessa olevia eläimiä. Ulkona leikittiin myös teemaan liittyviä yhteisiä liikuntaleikkejä, esimerkiksi tulisotaa häntäpaloilla.

OPPIMISEN ALUEET JA LAAJA-ALAISEN OSAAMISEN NÄKÖKULMA:

Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu

Kielten rikas maailma

Aiheeseen liittyen on luettu paljon kirjoja ja sieltä on noukittu aineksia yhteiseen leikkiin. Kiireetön keskustelu ja lukeminen ovat tarjonneet mahdollisuuksia pohtia aiheeseen liittyviä asioita ja opetella uusia käsitteitä asiayhteyksissä. Eläinsairaalaleikin myötä myös ryhmän pienimmät pääsivät hyvin leikkiin mukaan ja saivat tärkeitä kokemuksia yhteistoiminnasta. Samalla isommille tarjoutui mahdollisuus harjoitella toisten huomioimista ja asettumista toisen asemaan. samalla lasten välinen ystävyys toisiaan kohtaan lisääntyi. Tätä teema syvennetään entisestään Ystävyysden joulupuun avulla.

Tutkin, toimin ympäristössäni / Kasvan, liikun, kehityn

Isompien metsäretket tarjosivat lapsille mahdollisuuksia ympäristön tutkimiseen. Metsässä liikkuesssa lapsia on ohjattu kunnioittamaan luontoa, sen kasveja ja eläimiä. Metsässä liikkuminen on myös monipuolistanut lasten liikuntaympäristöä. Epätasaisessa maastossa kulkeminen on ollut kuormittavampaa kuin päiväkodin pihalla liikkuminen ja tarjonnut lapsille sopivia liikunnallisia haasteita lisää. Päiväkodin pihalla leikityt ohjatut liikuntaleikit ovat kehittäneet lasten vuorovaikutus- ja itsesääätelytaitoja.

Ystävyyden joulupuu

Joulukuun ensimmäisenä päivänä saimme postia palopäälikkö Uljaalta, jossa hän kertoi hiirilaakson tavoista viettää joulukuuta. Erityisesti joulun aikaan hiiret tekevät ystävällisiä tekoja toisilleen ja nämä ystävälliset teot palkitaan joulukoristeina yhteiseen joulupuuhun. Uljas kehotti Aurinkoisia samaan. Lapset olivat heti innolla mukana!

Erityisesti kunnostauduttiin pienempien auttamisena, mutta myös esim. kannustamalla kaveria. Osa lapsista ihmetteli aikansa, että miten kummassa hekin saisivat viedä koristeen puuhun. Jouluun mennessä tämäkin ystävällisten tekojen arvoitus taisi avautua kaikille ja jokainen oli mukana koristelemassa yhteistä ystävyyden joulupuuta.

Mustakorvainen olento

Tammikuussa palasimme jälleen kehyskertomuksemme ”Hälytys, hälytys hiirten palokunta” ääreen. Tällä kertaa lapset kiinnittivät erityistä huomiota tarinassa esiintyvään mustaan kissaan, jonka kynsistä Uljas kumppaneineen pelastaa pienen hiirenpoikasen. Näytti vahvasti siltä, että musta kissa oli saamassa tarinassamme pahiksen roolia ja osa lapsista alkoi sepittää mustalle kissalle roolia myös meidän projektissamme.

Osalle tämä juonenkäännöksi tuntui kuitenkin olevan liian jännittävä ja niinpä asia jäi vielä hetkeksi hautumaan. Sen sijaan Uljaalle ryhdyttiin kirjoittamaan kirjettä, jossa tiedusteltiin että mitähän Pelastuspartio Aurinkoiset voisi seuraavaksi tehdä.

Myös projektin dokumentointia tutkittiin ahkerasti

Ennen vastauksen saapumista teimme pihalle oman postilaatikon sillä ajatuksella, että apua tarvitsevat eläimet voivat laittaa sinne avunpyyntöjä. Ensimmäiset kirjeet laatikkoon ilmestyivät kuitenkin lasten toimesta. Kirjeet oli osoitettu mm. prinsessoille, hiirille ja oraville.

Postilaatikko valmistuu

Innokkaat kirjeiden kirjoittajat

Minä haluan tehdä ystävyyden postia. Siitä voi tulla ystävyyden postilaatikko.

Teen postia oraville.

Prinsessapostia!

Postilaatikon sisältö tarkastettiin innolla joka aamu.

Ja saapuihan sitä postia! Juuri niiltä prinsessoilta, hiiriltä ja oravilta, joille lasten kirjeet oli osoitettu.

Kirjeet tulkittiin nopeasti ja sitten ryhdyttiin tuumasta toimeen!

Oravat tarvitsevat käpyjä ja hiirille pitää tehdä pesiä ja...

Ja sitten saapui kirje Uljaalta:

"...Hiirilaakson pelastusasemalla on riittänyt taas tohinaa. Eläimet ovat raportoineet minulle, että joku mustakorvainen olento on häirinnyt joidenkin pikkueläinten rauhaa. Monet ovat sen vilaukselta nähneet, mutta mustakorvan henkilöllisyydestä ei ole kenelläkään varmuutta..."

"Tässä kuva, kun se mustakorva kiusasi siiliä ja jänöä. Näyttääkö tutulta?"

Hmm, lapset miettivät heti kuumeisesti, kuka kumma se voisi olla?!

"karhu, koska se on niin iso"

"se musta kissa"

"se näyttää mun mielestä ihan kissalle"

"voi se olla koirakin"

Kirje jatkui seuraavasti:

"Linnut ovat kertoneet minulle, että tekin olette panneet töpinäksi. Se postilaatikon tekeminen oli hieno keksintö! Linnut ovat myös lähettäneet minulle kuvia. Katsokaapa miten oravalle maistui keräämämme kävyt!"

Ja olipa Uljas myös itse käynyt katsastamassa Pelastuspartio Aurinkoisten pelastusaseman:

Mustakorvainen olento aiheutti lapsissa kovasti jännitystä, mutta onneksi saimme Uljaalta heti seuraavana päivänä kuvan, josta selvisi salaperäisen olennon olevan pieni, leikkisä koiranpentu.

Kuva herätti lapsissa paljon ajatuksia. Pohdimme mm. sitä miksi mustakorvainen koiranpentu häiritsee pupua ja siiliä.

"Se haluaa mukaan leikkiin, mutta ne sanovat ei saa. Siksi se koira on niin vihainen."

Hyvä huomio siitä, että asiat eivät ole aina sitä miltä ne päällepäin näyttävät ja, että asioilla on aina kaksi puolta.

Lapset olivat ehdottomasti sitä mieltä, että meidän on houkuteltava koiranpentu luoksemme, jotta voimme opettaa sitä leikkimään muiden eläinten kanssa. Mutta miten kummassa me saisimme mustakorvaisen koiranpennun houkuteltua luoksemme päiväkotiin? Ratkaisu kirkastui nopeasti ja muutama lapsi ryhtyi tekemään herkullisia täytekakkuja koiran houkuttelemiseksi.

Kakut vietiin pihalle ja heti seuraavana aamuna löysimme koiranpennun kakkujen kimpusta. Ja se olikin aika riehakas tapaus! Ei ihme, että pikkueläimet olivat sitä pelänneet.

Lapset tutustuivat innolla koiraan. Se otettiin mukaan leikkeihin ja sitä hoidettiin samalla tavalla kuin kissaa syksyllä.

Ja kissasta puheenollen: koira oli alusta asti kissan kimpussa tehden sille pientä kiusaa kaiken aikaa. Voi hyvä tavaton, miten me saisimme sen oppimaan tavoille!?

OPPIMISEN ALUEET JA LAAJA-ALAISEN OSAAMISEN NÄKÖKULMA:

Ajattelu ja oppiminen

Joululoman jälkeen viritimme jälleen yhteistä keskustelua projektista ja pyrimme saamaan lasten ajatukset näkyville. Lapset olivat hyvin innostuneita viemään projektia eteenpäin ja kehittivät erilaisia juonikuvioita. Osa lapsista oli myös hyvin innostuneita kirjaimista ja kirjoittamisesta. Näin päädyimme tekemään kirjeitä eläimille ja palopäällikkö uljaalle.

Itsestä huolehtiminen ja arjen taidot

Lasten itseohjautuvuus on lisääntynyt vuoden mittaan huomasti. Tämä näkyy erityisesti arjen tilanteissa, mutta lapset toteuttavat myös projektiin liittyen jo paljon ideoita ihan itsenäisesti.

Monilukutaito ja tieto- ja viestintätechnologinen osaaminen

Yhteydenpito Palopäällikkö Uljaan kanssa on pitänyt sisällään omien viestien kirjoittamista / piirtämistä ja Uljaan viestien tulkitsemista. Tästä hyvänä esimerkkinä kuva, jossa koiranpentu häiritsee pupua ja siiliä. Lapset tutkivat kuvaa tarkasti ja olivat sitä mieltä, että ehkä koiranpennulla ei ollut tarkoitus häiritä vaan ehkä se halusikin vain leikkiä toisten kanssa.

Koiran koulutusta

Kun koiranpentu oli ollut päiväkodissa jonkin aikaa, muut pehmolelut alkoivat valittaa sen kiusaavan niitä. Eräänä päivänä Hissu Hämähäkki tule kertomaan meille koiranpennun tavasta kilpailla joka asiasta.

Kun Hissu huusi pehmoeläimiä syömään, muut saapuivat paikalle kaikessa rauhassa, mutta koiranpennulle se oli kilpailutilanne ja hän halusi ehtiä paikalle ensimmäisenä. Keinolla millä hyvänsä. Sillä kertaa keino oli muiden yli juokseminen ja toisten satuttaminen siinä samalla.

Kun Hissu luki eläimille kirjaa, koiranpentu halusi ehtiä ensimmäisenä parhaalle paikalle ja lopulta muut eläimet eivät nähneet koko kirjaa lainkaan. Hissulla oli kerrottavana näitä esimerkkejä vaikka kuinka paljon.

Voi voi, miten me saisimme koiran oppimaan ottamaan toiset paremmin huomioon?

Avuksi otettiin käsinuket ja lasten oma esimerkki.

Lapset innostuivat myös itse leikkimään tilanteita läpi käsinukeilla ja kuin taikauskusta loppui sekä koiraa että lapsia vaivannut tarve kilpailla erinäisistä asioista.

OPPIMISEN ALUEET JA LAAJA-ALAISEN OSAAMISEN NÄKÖKULMA:

Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu

Tämän teeman myötä korostui sosiaalisten- ja vuorovaikutustaitojen harjoittelu. Draaman keinoin harjoiteltiin mm. toisen aseman asettumista ja päästiin samalla kiinni lasten välisissä suhteissa ilmeneviin ongelmakohtiin, joista keskinäinen kilpailu näyttäytyi kevään mittaan suurimpana.

Ilmaisun monet muodot

Draaman käyttö sosiaalisten taitojen harjoittelun yhteydessä tarjosi lapsille mahdollisuuden kokea ja hahmottaa maailmaa heitä puhuttelevalla ja innostavalla tavalla. Tämän kaltainen lasta osallistava taiteellinen ilmaiseminen on omiaan edistämään lasten oppimisedellytyksiä, sosiaalisia taitoja ja kykyä ymmärtää ja jäsentää ympäröivää maailmaa.

Minä ja meidän yhteisömme

teema piti sisällään paljon eettistä ajattelua. Draaman keinoin käsiteltiin erityisesti ystävyyteen, toisen huomioimiseen ja oikeudenmukaisuuteen liittyviä asioita.

Palomiesten vierailu

Kevään korvalla pelastuspartiomme sai postia ihan oikeilta palomiehiltä:

HEI PELASTUSPARTIO AURINKOISET!

AJATTELIMME TULLA MOIKKAAMAAN TEITÄ **PERJANTAINA 21.4. KLO 9.30!**

TOIVOTAAN, ETTEI MISSÄÄN PALA JUURI SILLOIN, KOSKA KYLLÄHÄN TE TIEDÄTTE:

SILLOIN MEITÄ VIEDÄÄN JA KOVAA!

T. JARI JA MUUT PALOMIEHET

Jeee! Teimme projektiseinälle kalenterin, jonka avulla laskimme päiviä tuohon tärkeään vierailuun.

Viimein koitti perjantai 21.4.

Palomiehet esittelivät lapsille paloauton varusteita ja kertoivat samalla palomiesten työstä. Lopuksi jokainen pääsi myös sammutustöihin.

OPPIMISEN ALUEET JA LAAJA-ALAISEN OSAAMISEN NÄKÖKULMA:

AJATTELU JA OPPIMINEN / MONILUKUTAITO JA TIETO- JA VIESTINTÄTEKNOLOGINEN OSAAMINEN

Minä ja meidän yhteisö

Pelastuspartioprojekti antoi oivan mahdollisuuden eri ammatteihin tutustumiseen. Aihetta on helppo lähestyä omien äitien ja isien ammattien kautta ja olihan lasten innostuminen palomies-leikkiin projektimme lähtökohta.

Palomiesten lähettämän kirjeen saapuminen antoi lapsille tärkeän kokemuksen heidän pelastuspartionsa merkityksellisyydestä ihan oikeille palomiehille.

Oman palomiesvierailu-kalenterin avulla seurasimme h-hetken lähestymistä päiviä laskien ja ajantajua hahmottaen.

Pelastuspartion viimeiset hetket

Syksyllä alkanut pelastuspartioleikki jatkui koko vuoden aina kevään loppuun asti ja sai palomiesten vierailusta vielä uutta intoa. Leikki oli hyvin liikkuvaista ja ryhmän pienimpienkin taidot kehittyivät kuin varkein. Keväällä pelastuspartio kävi joka toinen viikko metsäretkillä ja viimeisen metsäretken kunniaksi palopäällikkö Uljas oli tehnyt metsään radan, jossa testattiin palomiehille tärkeitä taitoja.

TARKKUUTTA NYT VAADITAAN,
SUUT SUPPUUN SULJETAAN JA PÖLLIÄ
PITKIN KULJETAAN!

TAIPUUKO KÄTENNE HEITTOON TÄHÄN
VAI MENEKÖ OHI VAIN VÄHÄN?
TARKKUUTTA VAATII NYT TEHTÄVÄNNE,
JOTTA PALLOT LöYTÄVÄT PAIKKOIHIN YLLÄNNE!

SILMÄT TIUKASTI SULKEKAA,
KÖYDEN KANSSA KULKEKAA,
VAROVASTI ASTELKAA,
ETTEI KUTSU SAMMALMAA!

Aherruksen jälkeen maistui eväät!

OPPIMISEN ALUEET JA LAAJA-ALAISEN OSAAMISEN NÄKÖKULMA:

Kasvan, liikun, kehityn

Keväällä myös ryhmän pienimmät lapset lähtivät mukaan metsäretkille. metsässä liikkuminen kehittää lasten kehonhallintaa- motorisia perustaitoja, esimerkiksi tasapaino- ja liikkumistaitoja

Tutkin, toimin ympäristössäni

Metsäretkien kautta tuettiin lasten luontosuhteen kehittymistä tarjoamalla heille mukavia kokemuksia luonnossa liikkumisesta ja retkeilystä.

Juhlia ja ystävyyttä

Ja sitten koitti se hetki, kun pelastuspartion oli aika laittaa pillit pussiin ensimmäisten lasten jäädessä kesälomalle. Oli siis juhlan aika. Uljas pyysi lapsia suunnittelemaan mieleisensä juhlat ja tältä se sitten näytti:

Ja kuinka ollakaan, kissa ja koiranpentu olivat ystäväystyneet kevään aikana ja lähtivät yhdessä kohti kotia. Pelastuspartio oli aikaisemmin talvella tehnyt kissalle auton, jolla ”se voi ajaa takaisin omaan kotiinsa”, mutta nyt auton kyytiin pakattiin siis kissan lisäksi myös koiranpentu.

Mutta ensin piti tietysti hyvästellä karvaiset ystävät.

OPPIMISEN ALUEET JA LAAJA-ALAISEN OSAAMISEN NÄKÖKULMA:

KULTTUURINEN OSAAMINEN, VUOROVAIKUTUS JA ILMAISU / OSALLISTUMINEN JA VAIKUTTAMINEN

Juhlat ovat tärkeä osa yhteistä projektia. Päätösjuhlat toteutettiin lasten suunnitelmien pohjalta. Tämän kaltainen lasten ajatusten kuuleminen ja heidän aloitteisiinsa vastaaminen vahvistavat lasten halua osallistua yhteisen arjen suunnitteluun ja vahvistavat lasten vaikuttamisen taitoja.

Hyvää matkaa, pysykää ystävinä! Me ainakin pysytään!

Pelastuspartio Aurinkoiset kiittää ja kiittää ja on edelleen aina valmiina auttamaan!